

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

61.

Kad gars var mājot sfērās, kas brīvas no zemes spiediena, tad viņš, protams, var likt lietā visus uzkrājumus. Zemes apstākļi tik pieblīvēti, ka nav iespējams pielietot visas iekšējo enerģiju kādības. Tiecoties zemes kaujā, jānodrošina smalkie centri. Tāda saspringtība jāpārdzīvo piesardzīgi.

62.

Visi likumi, kas apstiprina pārkārtošanu, balstās uz Vispārības Labumu. Katra jauna enerģija izplatījuma telpā tiecas uz radošu kādību. Tāpēc no haosa tiecas enerģijas, un katra kosmiskā strāva var ierosināt jaunradi. Tikai Kosmiskā Magnēta princips var nostiprināt pārkārtojumu. Tur kur strādā Kosmiskā Magnēta spēks, tur jaunrade mērķtiecība. Tāpēc var apliecināt; Kad veco nomaina jaunais, tad kosmiskā mērķtiecība pielieto vitālos likumus.

63.

Varoņdarbam jābūt sarunu priekšmeta, katrā ievērojamā dienā. Varoņdarbs jāpieņem kā aicinājums, un nevajag pagurt runāt un domāt par to. Nelaime rodas, varoņdarbu noniecinot. It kā caur mazām durvīm nestu kaut ko līdzīgu lielai svētnīcai un piesitoties salauztu visvērtīgākos izgreznojumus.

Bīstami ievērojamā dienā nākt ar žēlošanos. Kā gan paskaidrot, ka šāda rupja rīcība līdzinās vesera triecienam pa uzskaņota instrumenta stīgām. Cilvēks izgrūzdams vispostošākos vārdus, kā zīdainis piemetina “Bet debesis nesagāzās”! Viņš nespēj saskatīt iekšējo saišu pārtrūkšanu, kuras nekas un ne ar ko nevar sasaitīt; tā bieži tiek nodarīts neizlabojams ļaunums. Bet katra sirds, kas iepazinusi Ugunis, apliecinās varoņdarba jēdzienu, jo bez tā dzīve ir šaura un neiespējama. Tāpēc nesīsim triju Pasauļu varoņdarbu.

64.

Uguns veidojas zem ūdens. Varoņdarbs nerodas siltumnīcas labklājībā. Cilvēciskās grūtībās jautāsim sev – vai nedzenat mūs uz varoņdarba vārtiem. Eksplozijās jautāsim – vai gan pašos nebija pietiekoši spēka tikt uz augšu? Tā ieskatīsimies katrā parādībā, vai tā neved uz varoņdarbu? Tad izsekosim visu, kas ved uz priekšu. Kura gan spēj uzminēt, tieši kāds atsitiens iekustinās jaunus apstākļus? Bet viela bez trieciena nesāks kustēties. Šādus triecienus pa vielu nosauc par varoņdarba iedīgli. Tikai radošo substanci izpratušie apgūs, ka sacītais nav vienkāršs uzmundrinājums, bet gan likuma atgādinājums. Likumu iespējams pārvērst nelaimē, bet pareizāk ir saskatīt esamības pamatu derīgumu.

65.

Dižu varoņdarbu dienas lai dzīvo jūsu atmiņā. Tās kā pavasara ziedi var atjaunot apziņu. Varoņdarba pūliņi bija smagi, sevišķi savā nošķirtībā no masu apziņas. Parasti atgadās, ka varonis nepazīst savus līdzstrādniekus, tikai dažreiz viņš no tālienes var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

1.nodaļa: Īsākais ceļš – varoņdarba ceļš.

sūtīt viņiem sveicienu. Tāpēc darīsiet labi, ja piezīmēs norādīsiet par sveicienu sūtījumiem attālumā, tā izpaudīsies draudzīgums un dvēseļu radniecība.

66.

Saprotiet, cik sasprindzēti Mēs esam, kad smadzenes līdzinās sabangotai ugunij, bet Mūsu ienaidnieki tad arī liek cerības uz fizisko iespējamību robežām, tāpēc visā pacietībā vēl jo stiprāk jāpretojas viņiem. Patiešām, grūti atrast svētvaroņus, kas neciestu sevišķas sāpes. Ne vienreiz vien viņi bijuši neizpratnē, kāpēc viņiem jāpārcieš tādas sāpes, bet īsākajā ceļā no ugunīgās sasprindzes nevar izvairīties. Vai gan var būt citādi, ja kājas uz zemes, bet galva Ugunīgajā Pasaulē!

67.

Ja priecājamies par pāreju Augstākajā Pasaulē, tad arī jaunrades priekšmetu pārejai sava pakāpe. Arī šāds sairums izvērtīsies derīgumā. Ir cilvēku, dzīvnieku un augu, kā arī lietu mocekļība. Ātrā ceļa mocekļība ir visā. Šādus pretstatus var saskatīt visās dabas valstīs. Tāds miesas un gara mocekļības ceļš būs arī visīsākais. “Ugunīgais Tilts”, tā nosauc mocekļību. Kaujā jāizlieto visas iespējamības. Tā jūs redzat gan sīkus, gan lielus apstākļus.

68.

Prieks par varoņdarbu ir brīnišķīgs vairogs. Jūs jau zināt, ka ar prieku un uzticēšanos esat pārgājuši bezdibeņus. Jāpriecājas arī par otro tuvojošos varoņdarbu. Ne vien drosme, bet tieši prieks darīs jūs neievainojamus. Prieks un uzticēšanās padara vienkāršākus pat cildenus varoņdarbus.

69.

Haosa spēkiem pretī tiek nostādīts gara varoņdarbs. Var līksmot jau, kad tuvojas varoņdarba pazīme. Var priecāties, ja Skolotājs norāda uz varoņdarba iespējamību.

70.

Sevišķs apjukums noslāņojas ap upurēšanas jautājumu. Cilvēki iestīga tādā neprātā, ka cilvēku upuri kļuva parasta parādība. Bet vai gan iespējams iedomāties tādu Dievu, kuram būtu vajadzīga asins izliešana? Pamatlikumos gan minēti upuri, bet vēlākie maldi un garīgais pagrimums noveda cilvēci līdz asiņainiem upuriem. Upuris vienmēr ir minēts, bet kāds upuris gan var būt Augstākā Gara cienīgs? Protams, tikai visskaidrākā garīgā tiekšanās. Tādas saites izveidošana būs patiesā cieņas apliecinājums. Tāds upuris ir vitāla prasība nolikt labāko ziedu pie Majestātes Troņa. Bet cilvēki vēl šobaltdien ieskata, ka nevajadzīga akmentiņa šķemba vērtīgāka par sirds daiļo ziedu. Arī šādas pārdomas derīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.